

troer jeg virkelig, at hvis man skulde frygte for, at give Fjenden nogen Anvisning paa, hvorledes han skulde føre Krig, saa vilde han allerede deri have faaet den. Jeg troer ikke, at han vilde faae nogen større Anledning til at røve, plyndre og ødelægge mere, naar han erfarede, at man havde godtgjort ^{16/16}, end om han erfarede, at man havde godtgjort ^{14/16}; den Garantie, man skal finde for, at Krige ikke mere føres paa barbarisk Maade, troer jeg man maa søge i den sig alt mere og mere udbrede Humanitetsfølelse blandt alle Folkeslag. Efter hvad jeg saaledes har ytret, kan jeg ikke andet end erklære mig imod det 2det og 3die Afstemningspunkt til § 5.

Ordføreren: Det har været mig særdeles behageligt at høre en anden Taler tale min Sag eller rettere sagt tale de Skadelidtes, for ikke at sige Jydernes, Sag; det er jo altid noget tungt, naar man skal tale en Sag, hvori man paa en Maade er selv interesseret, og jeg skal derfor ogsaa indskrænke mig til nogle korte Betragtninger i denne Henseende, men der er Noget, som jeg skylder endnu at fremspø. Jeg anførte igaar, at det netop vilde gaae ud over den Krog derude fra Kolding til Fredericia, og navnlig disse to Byer, disse vilde lide det største Tab, naar der skulde trækkes af den Branche af Skade og Tab, som hører til Krigsmønst; der er nu nogle Tilfælde i Fredericia, som gjøre deres Tab endnu mere begrundet til Erstatning; det er ikke, fordi jeg vil gaae ind paa disse Ting med Rettsgrunde, thi det er Noget, som jeg slet ikke kan ønske at faae sat igjennem, da der er særdeles mange Tab, hvor man behøver, havde jeg nær sagt, at bette til Thingets gode Villie (Nei! Nei!), men alligevel kan jeg ikke sjonne, at Thinget vil lade disse Menneffer omkomme for de Andres Skyld. Det er nemlig bekendt, at der blev erklaret en Beleiringsstilstand for Fredericia, længe førend Fjenden beleirede den, og da blev det forbudt af den højeste militære og civile Dyrighed at udføre noglesomhelst Sengklæder fra Byen, og der blev befaleet, at Alt skulde konfiskeres, hvad man vilde føre over til Byen; dette var noget haardt, fordi der var Adskillige, som ønskede at flytte, og de kunde ikke engang tage det med, som de

laae i, og der blev da bedet, om der ikke kunde skee nogen Løsning i den Henseende. Der skete da saamegen Løsning, at man kun kom til at forpligte sig til at have Meublement og Senge til 200 Officerer foruden Garnisonens Menige, men det var Noget, som vi maatte lade blive, og som derfor for en stor Deel blev til Rov for Luerne. Det Samme var Tilfældet med alt det Korn, som var i Fredericia, det blev ogsaa forbudt at udføres; det gik endog saa vidt, at der var to Fartøier, der laae i Havnen, som bleve stoppede og maatte ikke gaae derfra, men ved Andefaling af en extraordinair Proviseringscommission fik dog disse to Fartøier Lov til at gaae, men de øvrige maatte ligge. Der var 2 Kjøbmænd, som hver havde over 3000 Edr. Korn; de vilde derfor sikkre sig Noget imod dette og lode udnævne uvillige Mænd af Retten, for at faae deres Korn tæret; de fik det opmaalt, og der blev saaledes optaget en ordentlig Forretning over det. Blandt de Brandlidte var der nu ikke mindre end 5 Kjøbmænd, 2 Bagere og 3 Brandviinsbrændere, og derved blev jo en stor Mængde Korn ødelagt, og dette Korn skulde man jo næsten synes stod i den Branche, at der kunde være et fuldkomment Krav paa Erstatning for det af Staten; man har meent dette og derfor ogsaa søgt Intendanturen om Erstatning for det, men det er blevet stød ind under denne Erstatnings Sag, og det er derfor, jeg mener, at, da just dette falder ind under de Artikler, der skulle slaaes af paa, at man dog ikke maa være altfor snarlig til at tage imod Udvalgets Forslag. Udvalget har desuden sagt, at det er gaaet Fod for Fod og Skridt for Skridt med den Amtscomitee, som var nedsat i Veile Amt, men jeg synes dog virkelig, hvad denne Paragraph angaaer, at det er kommet en lille Smule udenfor Spøret; det hedder nemlig, hvad Fredericia angaaer: „dog er det en Selvfølge, at ligesom de Paa-gjældende trange Kaar ved Siden af meget beskedne Krav maatte begrunde et noget højere Krav, end disse to Trediedele.“ Naar jeg derimod læser, hvad der er anbefalet af Udvalget, saa seer jeg, der skal netop i dette beskedne Krav meget trængende Kaar til, for at faae det op til to Trediedele, og derfor synes